

„DØDSRIDTET“.

DRAMA I 2 AKTER.

HOVEDPERSONERNE:

Jack Morton, *Hr. Richard Jensen,*
Det kongl. Teater.
Kate Holborn, en ung Enke.... *Frk. Gudrun Houlberg,*
Det kongl. Teater.
Stacy Black, *Hr. Olaf Fønss,*
Dagmarteatret.

ENERET:

„SKANDINAVISK-RUSSISK HANDELSHUS“
KJØBENHAVN.

Kate Holborn er ung, smuk og uafhængig og fører en behagelig Tilværelse paa sin elegante Villa i Udkanten af Byen. Hun lever et temmeligt stille Liv, der kun en Gang imellem afbrydes af hendes to Veninder, der har fulgt hende trofast i hendes Ungpigetilværelse, Ægteskab og Enkestand.

En Dag kommer Kate ved et Tilfælde op til en af Byens største Fotografer, og her fængsles hun stærkt af et Portræt af en ung, smuk Mand, der findes i Fotografens Udhængsskab, hun tager Fotografiet med sig hjem, men derved kommer Uhyggen og Uroen ind i Kate Holborns Liv.

Den unge Mand, hvis Billede havde gjort saa stærkt et Indtryk paa Kate, var den farlige og listige Tyv, Jack Morton; den mest frygtløse og dristige Bandit nogen Storstad endnu har udklækket.

Jack Mortons Operationsbasis var ikke den simple Tyvs, han gik langt finere til Værks.

I elegante Klæder, soigneret og moderne til det yderste, forstod han at vinde Indpas overalt, han var en Svøbe for de fornemme Samfundslag, hvori han fortrinsvis bevægede sig, thi de Hjem, hvor han ved Dag og Aften var en skattet Gæst, beklagede sig ofte over Tabet af kostbare og uerstattelige Værdier.

Samme Aften Kate havde sikret sig Jack Mortons Billede, sendte hun et Perlehalsbaand til Reparation hos sin Guldsmed, men her indtraf det mærkelige Uheld, at Smykket sporløst forsvandt fra Butiken, medens Guldsmeden expederede en Kunde.

Da Tjeneren havde meddelt den mystiske Begivenhed, ilede Kate straks ned til Juveléren — og her traf hun Jack Morton, den samme Mand, hvis Fotografi hun havde forelsket sig i.

Han lykkedes det at finde det forsvundne Smykke, det var gledet ned i en glemte Paraply, som var undgaaet alles Opmærksomhed, og hermed indleddes Kate Holborns og Jack Mortons Bekendtskab. Jack Morton havde bedre Betingelser end alle andre til at finde det bortkomne Halsbaand, thi det mærkelige Uheld var et snedigt udtænkt Tyveri, der som saa mange andre uopklarede Ran skyldtes Jack Mortons Mesterhaand.

Nogen Tid efter var Jack Morton ogsaa en velset Gæst i Kates Hus, og man begyndte allerede at hviske om den elegante unge Mands hyppige Visitter i den smukke unge Enkes Hus.

Og helt uretfærdig var Sladdereren ikke. Kate elskede virkelig den dristige Tyv, ti hun saa lidt som de fleste andre anede, at Jack Morton var en længe eftersøgt, farlig Forbryder.

Lykken og den vaagnende Kærlighed gjorde imidlertid Jack Morton for dristig, og Juveltyveriet havde endelig givet Øvrigheden det rette Spor. Retfærdighedens store vidtfor-grenede Maskineri begyndte at arbejde, og under en Sports-opvisning trængte Politiet ind, hvor Jack Morton var til Stede i Selskab med Kate, for at anholde ham.

Men da Jack saa Politiet saa nær, vaagnede hans Energi paany; hurtigere end det kan fortælles, havde han revet sig løs fra Kate.

Han besteg en Ballon, der netop skulde foretage en læn-gere Tur, og truede med sit desperate Mod Ballonføreren til at tage sig med, og virkelig, faa Minutter efter, befandt Jack sig i foreløbig Sikkerhed.

Kate sank besvimet om og førtes dybt nedbøjet hjem; men hendes Sorg over den Krænkelser, Jack havde udsat hende for

var imidlertid større end hendes Vrede og hendes Tanker gjaldt kun det ene Spørgsmaal: „vil han undgaa Politiet“, „vil han blive reddet“. En Brevdue, som det lykkedes Jack at faa afsendt, bragte imidlertid Kate alle de ønskede Oplysninger, og nu forstod hun, at hendes Veje var uuhjælpelig knyttede til Jack Mortons. Hun følte, at hun elskede ham, skøndt han var en Forbryder, elskede ham saa højt, at intet Offer var hende for stort, naar det gjaldt hans Frelse.

Hun haabede og ventede, at Jack Morton vilde vende til bage, og Jack skuffede heller ikke hendes dristige Forventninger.

Anden Akt.

Jack Morton kom ned i Sikkerhed og pønsede nu paa en Lejlighed til at nærme sig Kate paany, og han fandt en Udvej, der netop passede ham særlig godt.

Ti Jack Morton elskede det overraskende og effektfulde, han maatte spille Hasard med sit Liv og sin Frihed for at befinde sig vel.

Han indfandt sig maskeret som Danser ved en elegant Havefest, som afholdtes i Kate Holborns Villa.

I Spidsen for en endeløs Række af luftigt paaklædte Danserinder holdt han paany sit Indtog i sin Elskedes Hus uden at lægge Vægt paa, at en Genkendelse paa dette Sted vilde have hans øjeblikkelige Arrestation til Følge.

Hans elegante Dans gjorde megen Lykke, og Kate genkendte ham og var lykkelig.

De mødtes senere paa Natten, da Gæsterne var borte, men nu var Jack Mortons Ærgerrighed tilfredsstillet; eller maaske var det de bedre Følelser, der tog Magten over ham og indgav ham den Indskydelse, at bryde dette lille Eventyr af nu, inden hans egen uvisse Skæbne havde kastet for mørke Skygger over Kate Holborns Liv.

Men Kate havde allerede valgt; han kunde intet nyt fortælle hende — hans Liv var ogsaa hendes, og alle dets Farer og Trængsler vilde hun dele...

Samme Aften trængte Politiet ind i Jack Mortons Hjem, men den eftersøgte Tyv undslap gennem et Vindue og flygtede bort med Kate paa den hurtigste Hest som hun havde i sin Stald.

Men Politiet forfulgte dem skarpt.

Et Dampskib, der netop laa sejlklart, gav dem et lille Forspring, men det varede ikke længe.

Thi Gnistelegrafens advarede Kaptajnen, der allerede længe havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa det mærkelige

Par, der var ankommen til Hest i vild Fart netop som Skibet skulde sejle. Jack forstod imidlertid at aflede Kaptajns Mistanke, og i et ubevogtet Øjeblik sprang han, siddende paa sin Hest, ud i Havet for at unddrage sig Forfølgerne.

Skibet gik for fuld Kraft, Bølgerne var stærke; alle troede at den dristige Rytter havde søgt og fundet Døden.

Men Jack havde atter trodset Døden, atter for en kort Tid unddraget sig den Hævn, Samfundet tager over de Individer, der gaar deres egne lovløse Veje. — I stum, taareløs Fortvivelse havde Kate været Vidne til det skrækkelige Oprin; men hun tog hurtigt sin Beslutning — hun fulgte sin Elskedes Vej gennem det oprørte Hav, og baaret af den samme Hest lykkedes det dem at naa Bredden.

Forfølgelsen gik imidlertid videre, nu var det Politiets Ære det gjaldt. Over Stok og Sten fløj Hesten, men bagved susede Politiofficerernes Biler mod de flygtende.

Ved en gabende Kløft standsede Jack; han løftede den halvt bevidstløse Kate af Hesten — han vilde forsøge det sidste Ridt for Friheden.

Det blev hans sidste Ridt; han blev ikke fanget levende. Da Politiet endelig naaede Kløften, fandt de kun et lemlæstet Lig og en sørgende Kvinde, der i et kort, rædselsfuldt Nu havde set hele sin Verden styrte sammen.

